

Ajtó-ablak

Még beszakadt koponyával hevert a palota kupolája az utca végében, mint a Kolumbusz tojása, az utca hosszában csak néhány lámpát ingatott a szél, kékesfehér fényszigetük némán körbehintázott a szürke házakon.

Kevés autó járt, még jól láttam, úgyhogy könnyedén el tudtam olvasni az ablak mögül, a harmadik emeletről a rendszámokat.

Még közel volt a világháború, még mindenki tudta, micsodák azok a vaskalapos gombák a háztetőn, még nagyon sok grund szakította meg a kopott, sötét házsorokat, de még nem voltak befalazva az ablakok és az ajtók.

A grundokon beszökött a napfény az emeletes házak hideg árnyékvilágába, napos szigetek voltak ezek a gyommal benőtt telkek, minden gyerek jól tudta, hogy ahol játszunk, mindenütt lebombáztak egy házat.

Még közel volt a háború, de még nem voltak befalazva az ablakok és az ajtók. Még börtönben ültek az ismerősök, aztán az egyik kiszabadult, és eltűnt egy másik ismerős.

